

หนังสืออ่านประกอบ นิทานชาวเขา เผ่าลีซอ

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมส่งเสริมการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

หนังสืออ่านประกอบ

นิทานชาวเขา

เผ่า-ลีซอ

สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๒

หน่วยศึกษานิเทศก์

กรมสามัญศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ

ค ๐๖๕๐๙

ค ๐๖๕๐๙ ๕๔ ๐๖ ๕๕ ๖

คำนำ

โดยที่กรมสามัญศึกษาได้พิจารณาเห็นว่า นักเรียนชาวเขายังขาดหนังสือ
อ่านที่เหมาะสมอยู่มากหนังสือที่มีอยู่แล้ว ถ้อยคำและเนื้อเรื่องในหนังสือก็มักจะ
ห่างไกลต่อชีวิตความเป็นอยู่และสภาพแวดล้อมของชาวเขา จึงได้พิจารณานำ
นิทานชาวเขาเผ่าต่าง ๆ มาดัดแปลงแก้ไขโครงเรื่องเป็นหนังสืออ่านประกอบสำหรับ
นักเรียนชาวเขาขึ้นโดยเฉพาะ ให้มีคุณลักษณะสำคัญ ๒ ประการ คือ

๑. ให้มีถ้อยคำง่าย ๆ พอที่เด็กจะเข้าใจได้
๒. ให้มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ของชาวเขา เพื่อช่วยให้เด็ก
เกิดความสนใจ และกระตือรือร้นที่จะอ่านด้วยตนเอง

ก่อนที่จะจัดทำหนังสือนิทานชาวเขาเล่มนี้ ได้รับความร่วมมือจากชาวเขา
เผ่าลีซอเป็นผู้เล่าเรื่อง ครูตำรวจภูธร (ฝ่ายชายแดน) เป็นล่ามแปล นางสาว
นงคราญ ทุนกุล ศึกษาธิการภาค ๘ (เชียงใหม่) ร.ต.ต. สุจิตต์ ชชาติ-
อภิศักดิ์ กองบัญชาการตำรวจภูธร (ฝ่ายชายแดน) และ นายสมศักดิ์ ศรีมานะ
ศึกษาธิการภาค ๘ กรมสามัญศึกษา ได้รวบรวมเรื่องราวนิทานชาวเขาเผ่าต่าง ๆ มาจัดทำ
เป็นต้นฉบับ

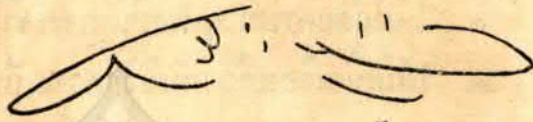
ต่อมา หน่วยศึกษาธิการภาค ๘ กรมสามัญศึกษา ได้แต่งตั้งกรรมการขึ้น
คณะหนึ่งพิจารณาปรับปรุงแก้ไขต้นฉบับเสียใหม่ เพื่อจัดทำเป็นหนังสืออ่านประ-
กอบสำหรับนักเรียนชาวเขา โดยมอบหมายให้บุคคลต่อไปเป็นผู้จัดทำ คือ

๑. ดร. สาย ภาณุรัตน์
๒. นางจำนวน คล่องการเขียน
๓. นางรัชนี้ ศรีไพรวรรณ
๔. นายบรรเทา กิตติศักดิ์
๕. นายสมศักดิ์ ศรีมานะ
๖. นายสุนทร สุนันท์ชัย

๗. นายชำนาญ นิสารัตน์
๘. นายจรัส จันทรสุคนธ์
๙. นายกมล ดิฐกมล

กรมสามัญศึกษาหวังว่า หนังสือที่เรียบเรียงขึ้นนี้จะใช้เสริมทักษะในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชาวเขาได้ตามสมควร ขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนร่วมในการจัดทำไว้ในโอกาสด้วย.

วันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๑๑

อธิบดี

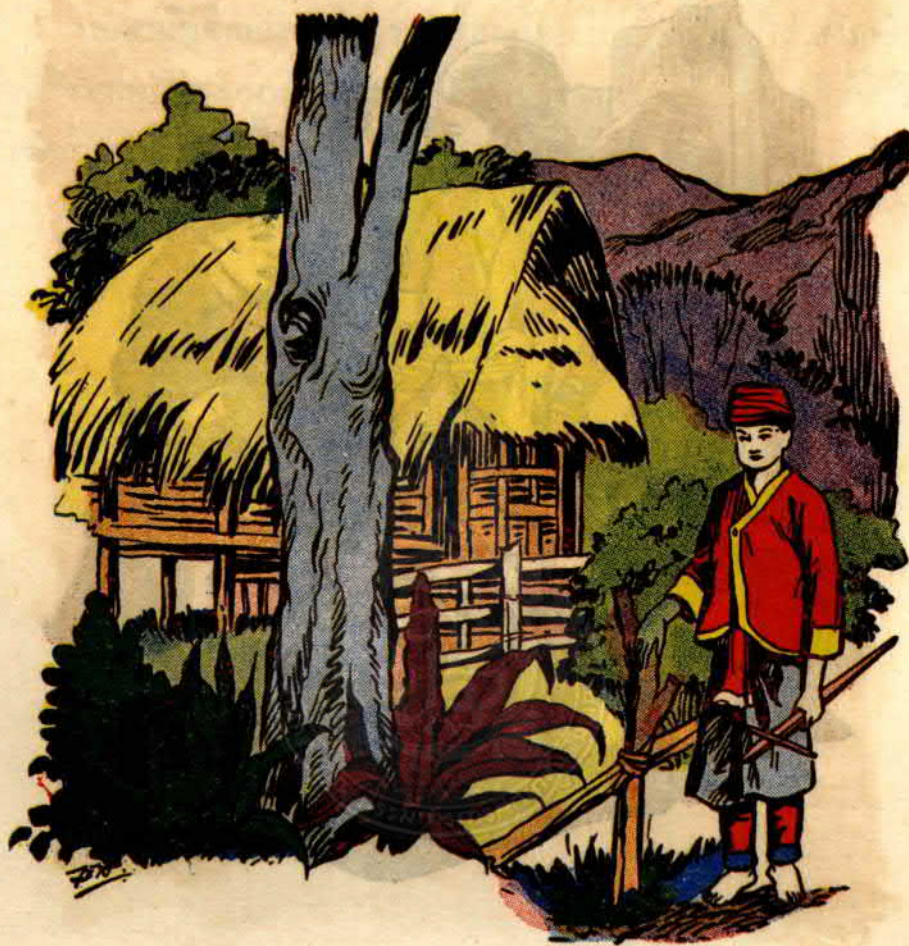

สิบอไม่มีที่อยู่

ครึ่งหนึ่ง นานมาแล้ว
คนทั้งหลาย อยู่รวมกัน
ทำ อะไร ก็ ทำด้วยกัน
มี อะไร ก็ แบ่ง ให้กัน
ไม่ ทะเลาะ กัน

ชื่อที่แต่งโดย

ต่อมา มี คน มากขึ้น

เหวตา เห็น ว่า คน มากขึ้น

จึง ให้ แบ่ง พวกกัน

ให้ กัน เขต ที่อยู่

และ อยู่ ในเขต ของตน

บางพวก ใช้ ดิน ทำรั้ว

บางพวก ใช้ หิน ทำรั้ว

บางพวก ใช้ ไม้ ทำรั้ว

บางพวก ใช้ หญ้าคา ทำรั้ว

ทุกพวก มี รั้ว กัน เขต

และ อยู่ ในเขต ของตน

พวก ที่ ใช้ หญ้าคา ทำรั้ว เรียกว่า ลีซอ

ต่อมา ใน ฤดูร้อน ไฟไหม้ ป่า
 ไหม้ ร้ว กันเขต
 ร้วหน้าคา ของ ลีซอ ก็ ไหม้ ไฟ

ลีซอ จึง ไม่มี รั้ว กันเขต
 ไม่ รั้ว ที่อยู่ ของตน แน่นอน
 จึง ท่องเที่ยว ไปมา
 อาศัย อยู่ กับ พวกอื่น
 จน ถึง ทุกวันนี้

ลืขอไม่มีตัวหนังสือ

ครั้งหนึ่ง นานมาแล้ว
 คนทั้งหลาย ไม่มี หนังสือ ใช้
 จำ อะไร ก็ จำ ไม่ได้ นาน
 เทวดา จึง คิด ตัวหนังสือ ต่าง ๆ
 ให้ คน ใช้ เขียน
 เพื่อ จะ ได้ จำ อะไร ต่าง ๆ ได้ นาน ๆ

เทวดา เขียน ตัวหนังสือ บน แผ่นข้าวปุก
 แล้ว ตัด ออก เป็น ชิ้น ๆ
 ให้ คน แต่ ละ พวก เก็บ ไว้
 จะ ได้ เป็น แบบ
 สำหรับ เขียน หนังสือ ต่อไป

เทวดา แบ่ง แผ่นข้าวปุก ขึ้นหนึ่ง
ให้ หัวหน้า ขาวลีขอ
หัวหน้า ขาวลีขอ ได้รับ แผ่นข้าวปุก
แล้ว แบ่ง ให้ ขาวลีขอ เก็บไว้

ข้าวปุก หอม หอม น่ากิน
 ขาวลือขอ จึ่ง กิน แผ่นข้าวปุก
 ที่มี ตัวหนังสือ เขียนไว้
 ตั้งแต่ นั้น เป็นต้นมา
 ขาวลือขอ จึ่ง ไม่มี ตัวหนังสือ ใช้

THE
LIBRARY OF THE
MUSEUM OF COMPARATIVE ZOOLOGY
AT HARVARD UNIVERSITY
CAMBRIDGE, MASS.

พิมพ์ที่โรงพิมพ์... กรุงเทพมหานคร

11 ๒.๒ ๒๕๖๓

